

[Preben Lange]

mark, og en stor del af de personer, som underviser i grønlandsk, er uddannet ved institut for eskimologi. De deltager i et vigtigt arbejde med at udvikle undervisningssystemer og -midler i grønlandsk. Dette arbejde er bl.a. meget betydningsfuldt for børn i Grønland, som ikke har grønlandsk som modersmål, f.eks. børn i blandede ægteskaber.

Med hjemmestyreløven fik grønlandsk status som officielt sprog inden for rigsfællesskabet. Derfor må det også være Danmarks forpligtelse at sørge for, at der findes forsvarlige muligheder for forskning og undervisning i Grønlands sprog, kultur og samfundsforhold.

For nogle år siden blev der iværksat en redningsaktion for faget finsk på grund af fagets betydning for det nordiske samarbejde. I denne sammenhæng vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, hvilken forpligtelse han mener Danmark føler at have over for Grønland med hensyn til at bevare et forsknings- og undervisningsmiljø på en videnskabelig institution, institut for eskimologi, som internationalt har et fint renommé, og som i videnskabelige kredse, måske mere uden for end inden for Danmark, er kendt som et kraftcenter for forskning af indfødte folks situation, specielt inden for arktisk, men generelt af urbefolkningerne i hele verden.

Vi i Grønland har gjort megen brug af dette institut, og med os mange andre indfødte befolkninger.

Til slut skal det bemærkes, at eskimologi ikke er et arbejdsløshedsfag, hvilket måske kan tolkes som udtryk for fagets betydning.

Søgaard (S):

Jeg erkender, at omstillinger med overflytning af midler fra nogle områder til andre er nødvendige, men at det skal ske på den måde, som undervisningsministeren her praktiserer, synes jeg ikke passer ind i en fornuftig omstillingsproces, som jo i hvert fald bør tilrettelægges med betydelig mere plan og ikke kun, som det tilsyneladende er sket, efter de forhåndenværende søms princip.

Der er endnu et område, som ikke har været nævnt her i dag, hvor der også med mangel på logik i omstillingsprocessen er sket nedskæringer, og det er uddannelserne til socialpædagog. Man regner med, at der in-

den for dette arbejdsområde i de nærmest følgende år bliver en mangel på ca. 2.000 socialpædagoger, både til ledige stillinger og til afløsning af ikke-faguddannet personale. Denne udvikling har tilsyneladende været erkendt i undervisningsministeriet, idet der gennem de seneste år er blevet udvidet på de socialpædagogiske seminarier fra 36 spor til i alt 54 spor i 1984. Denne udbygning er også sket efter anmodning fra Amtsrådsforeningen i erkendelse af det opsummerede behov og det desværre stærkt stigende antal børn og unge, som bliver anbragt uden for eget hjem. Også ældreområdet ved vi jo i fremtiden vil have socialpædagogiske behov i stigende omfang. Der er således ikke blot en saglig, men også en politisk klar interesse i at fastholde denne socialpædagogiske uddannelse med en udvikling, der i antal i det mindste svarer til behovet.

Men uden nogen form for forhandling med rektorerne på de socialpædagogiske seminarier eller med det rådgivende uddannelsesråd meddeler ministeren den 6. december 1984 på et rektormøde, at der vil ske reduktion i antal hold i 1985 i forhold til 1984. Specifikationen af, hvilke seminarier og hvor mange pladser det drejer sig om, fremkommer derefter i et brev den 26. februar 1985. Heri meddeles, at det drejer sig om en reduktion på 4 hold eller ca. 100 pladser.

Et typisk eksempel på denne usammenhængende politik inden for disse seminarier er Gedved statsseminarium, som har været i gang med at afvikle sin læreruddannelse. Man fik i 1983 besked på, at der pr. 1. august 1984 skulle oprettes et tresporet socialpædagogisk seminarium i bygningerne, men i brev af 26. februar 1985 fik man en ny besked, nemlig at man nu kun skulle have 2 klasser. Jeg forstår godt elevens og læreres fortvivelse i en sådan situation, og at man så samtidig også spørger, om denne nedskæring er af permanent karakter, eller om det er en engangsforeteelse.

Den socialpædagogiske uddannelse er jo et område, hvor der erfaringsmæssigt er god søgning, og i vid udstrækning er det unge kvinder – ca. 80 pct. – som søger denne uddannelse, netop en gruppe, som har svært ved at få uddannelse og beskæftigelse andre steder. Det er samtidig et område, der beskæftigelsesmæssigt rangerer højt, idet arbejdsløshedsprocenten ligger under 4.